

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. XII. An Spiritus humani cognoscant quæ aguntur, vel ab ipsis vel ipsorum nomine ab Angelis nunc malis, nunc bonis, dum rebus viuentium interesse dicuntur?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

44
aliquando non permittantur: quemadmodum aliàs demonstratum est.

32
Constitutum igitur sit, admodum verisimile esse Spiritus hominum purgandorum in propria persona adesse, si quando eos ad viuos redire contigit, & rebus viuientium interesse.

XII.

An Spiritus humani cognoscant, quæ aguntur, vel ab ipsis, vel ipsorum loco ab Angelis (tam bonis, quàm malis) dum rebus viuientium interesse dicuntur.

1. **D**ifficultatem in proposita quæstione quædam Scripturæ loca efficiunt; quæ omnem omnino cognitionem hisce defunctorum Spiritibus adimere videntur. Nam Psal. 147. dicitur: *in illa die* (quando scilicet Spiritus exierunt ab homine, & reuersi fuerint in terram suam) *perituras omnes cogitationes ipsorum.* Et Salomon, Eccles. 9. docet, *Apud inferos non futuram, aut sapientiam, aut scientiam. Meliorem etiam esse canem viuum leone mortuo: propterea quòd viuentes sciant se esse morituros, mortui autem nihil amplius norint.*

2. Difficultatem hanc auget Beatissimus Augustinus; qui libro de Cura pro mortuis agenda, cap. 13. asserit *nescire animas defunctorum, etiam sanctorum illa, quæ geruntur apud viuos: putatque sibi hic seruire primùm illud, quod Isaia 63. dicitur, Abraham nesciuit nos: Israel non cognouit nos.* Deinde illud 4. Reg. 2: quod promisit Dominus Iosifæ Regi. *Colligam te ad Patres tuos, & colligeris ad sepulchrum tuum in pace, ut non videant oculi tui omnia mala, quæ introducturus sum super locum istum.*

3. Et hæc quidem ad omnes defunctorum Spiritus, quomocunque ad nos redeant, pertinerent; sed tamen in ijs, qui heteropopos rebus humanis intersunt, locum maximè habent. Si enim beati Spiritus ignorant, quæ apud viuos geruntur, quomodo cognoscent miseri? quamuis etiam rebus humanis autopropopos intersint? quomodo cognoscent, si heteropopos intersint?

4. Possemus Disputationem hanc ad omne humanorum Spirituum genus extendere; etiam illos, qui felices sunt, & cum Deo in cælis regnant: sed nolumus nobis propositos terminos transgredi: ne-

di: nostris sumus contenti. De nostris, id est, purgandis & damnatis Spiritibus definiendum est, utrum norint qua geruntur, vel ab ipsis, vel ipsorum nomine ab Angelicis Spiritibus, dum rebus viuentium interfunt.

Quia verò rebus nostris eisdem dupliciter interesse contingit; & hetroprofopos, & autoprofopos; primùm quidem definiendum erit, utrum dum hetroprofopos adsunt, que geruntur, norint: tum deinde utrum norint eadem, quando adsunt autoprofopos.

Initio hinc statuendum est, in graui eos errore versari, qui hoc esse expertes. Quid? An fortè censent animas cum corpore simul interire? Si verò non intereunt, nullamne vitalem exercere operationem? Si verò exercent, quam possunt, nisi intellectus, quæ & prima est, & sine qua aliæ esse nequeunt?

Manet in anima vis intelligendi: eiusque illa est facultas, ut in operatione sua à corpore non dependeat. Docet hoc fides, non repugnat naturæ Magister Aristoteles. Cur igitur perpetuò otiosum torpentemque dicemus?

Mihi nunquam persuaderi potuit, inquit præclarè Cyrus moriens, apud Zenophontem, tum animam esse insipientem, cum ex insipienti corpore euadit. Non possumus incorporalem, & æternam animam in modum glirium immobilem, torpentemque sentire. Sententia est D. Hieronymi epistolæ ad Pammachium, aduersus errores Ioannis Hierosolymitani, de anima extra corpus constituta.

Sunt quoque hic ipsorum Spirituum pro nobis exempla. Vni ipsorum ab Abrahamo dicitur, Lucæ 16. *fili recordare, quia recepisti bona in vita tua.* Idem ipse & fratrum meminit, & multa cum eodem Abrahamo disserit. Sunt alij, qui de malè transacta vita sua per Salomonem, Sap. 4. introducuntur ratiocinantes. *Erunt, inquit, gementes, & memoria illorum peribit. Venient in cogitatione peccatorum suorum timidi; & traduent eos ex aduerso iniquitates ipsorum.* Hæc paucis, qui plura velit Tostat. legat Abul.) in cap. 25. Matth. 9. 570. & sequentibus.

Quid igitur est, dicet aliquis, quod in illa die, quando Spiritus corpora egressi, dicuntur *peritura* omnes cogitationes eorum. Respondeo non *peritura* dicuntur, quasi nullæ sint futuræ; sed quia non futuræ fructuosæ. Dicuntur *peritura* cogitationes; quia adueniente morte peribunt quæcunque cogitauerunt miseri, & facere constituerunt, nec optatos fines ipsorum consilia consequantur.

F 3

Et quid

26
 11. Et quid est, quod apud inferos *neq; scientia, neq; sapientia esse* dicitur? Quia scilicet nullum hæc emolumentum miseris afferunt. & ob id, ita erunt, quasi non essent. Quocirca idem Salomon, qui scientiam atque sapientiam apud inferos futuram negat, optimè hortatur viuentes, vt dum hîc vita superstes est, *operentur, si in futura vita fructû sperent; hîc seminent, si metere ibi volent.*

12. Sed mortui dicuntur nihil amplius nosse: Sap. 9. Impiorum hæc vox est, non Regis sapientissimi Salomonis. In impiorum ille sæpe persona loquitur: quemadmodum hîc, quando *mortuos nihil post hanc vitam asserit nosse.*

13. D. Augustinus porrò nullo modo, omnem defunctorû hominû Spiritibus scientiam rerum, quæ apud nos geruntur, adimit. Præter plurima, quæ naturaliter cognoscunt, docet quædam, quæ apud nos geruntur non per se, sed Spiritu Dei reuelante, cognoscere. Possunt, inquit, eodem libro, cap. 15. *Spiritus mortuorum aliqua, quæ hîc aguntur, quæ ne esset, est eos nosse; & quæ necessarium non est eos non nosse, Spiritu Dei reuelante cognoscere.*

14. Constitutum igitur sit *cognitionis expertes non esse defunctorum hominum Spiritus.* An verò nostra, & quæ per ipsos geruntur cognoscunt, dum rebus nostris interesse dicuntur? Respondemus *nec nostra ipsos; nec quæ ipsorum nomine apud viuos geruntur; nec quidem, quod rebus viuentium intersunt, vi sua aut cognoscere, aut posse cognoscere: si quid cognoscunt, sola id sibi aliunde facta reuelatione cognoscere.* Atque hoc de ipsis dictum esse volumus, dum *heteropropos viuentium rebus intersunt; & quæ fiunt, non per ipsos, sed per Angelicos Spiritus perficiuntur.*

15. Non negamus quin multa Spiritus illi cognoscant: & quidem *vi sua atque naturaliter cognoscant.* Cognoscunt aliorum hominum Spiritus: cognoscunt quoque Spiritus cœlestes, quanquam illos perfectè, hos imperfectè: vt post D. Thomam, Gregorius de Valentia in q. 89. D. Thomæ art. 2. prim. part. cognoscunt res naturales; in confuso tamen atque communi: vt art. 3. ibidem S. Thomas. Cognoscunt & distinctè, ex naturalibus rebus, illa; ad quæ, dum in corporibus essent, peculiarem habuerunt habitudinem vel per cognitionem, vel per affectionem, vel per necessitudinem aliquam. Et hoc S. Thomas art. 4. legendus Tostatus Abul. in 15. Matth. qq. 185. 186. 187. &c.

16. Non negamus quoque Spirituum Angelicorum reuelatione posse cognoscere & nostra, & quæ ipsorum nomine apud viuentes geruntur. Nunquid sibi mutuo loqui possunt Spiritus? & humani
 Ange-

Angelici? & Angelici humanis? aut quæ apud nos geruntur pleraq; ignota possunt esse Spiritibus, aut Dæmoniorum aut bonorum Angelorum?

Vtrum verò Angelici nostra ipsis reuelent, quæq; ipsorum nomine illi apud viuos agunt, postea dicendum. Hoc nunc certum esse existimamus, quòd nisi illi reuelèt, humani Spiritus, siue damnati illi sint, siue purgandi, *cognoscere hac nequeant.* 17.

Quòd dicimus, *ex modo*, quo Spiritus à corpore separati intelligunt, facile cognoscitur. Duplex ille est S. Thomæ q 84. art. 1. ad 1. Nunc enim per species, quas in hac vita sibi compararunt, intelligunt: nunc per alias, quas, ubi corpora reliquerunt, Deus infundit. Iam verò rerum nostrarum, quæcunq; per Angelos ipsorù nomine geruntur, species ex hac vita secum non deferunt. Sed nec earùdem species Deus ipsis à corpore separatis infundit. Quomodo igitur vel res nostras, vel quæ Angeli ipsorum nomine operantur, intelligunt. 18.

Fortè rerum harum species secum ex hac vita deferunt? Non deferunt. Species, quas secum deferunt, à rebus iam præteritis sunt abstractæ, easq; repræsentant. & ob id rebus præteritis, non autem futuris, aut præsentibus, quales sunt, de quibus nobis sermo est, seruire possunt. 9.

Quòd verò Deus mox è corporibus egressis Spiritibus nouas infundat, & quidem rerum harum, quarum aut nullus, aut rarissimus est vsus, quis credet? præsertim cùm vel necesse non sit Spiritus nosse, aut nostra, aut quæ eorù nomine apud viuentes geruntur; vel hæc Angelorum reuelatione facili negotio innotescere valeat. 20.

Non igitur *per se* hæc Spiritus cognoscunt. Atque in hanc sententiam locutù esse S. Thomam arbitramur in 1. part. q 89. art. 2. ad 2. verba eius hæc sunt: *Huiusmodi apparitiones fiunt per operationes Angelorum bonorum, vel malorum; etiam ignorantibus mortuis: sicut etiam viui ignorantes alijs viuētibus apparēt in somnis. vt Augustinus docet li. de Cura pro Mortuis agēda, c. 10.* Ita Thomas. Sed an quod ex se nō habēt; ex reuelatione habent Angelorum, qui illis sua ministeria hîc exhibent? *Existimamus habere, vt plurimum.* Neq; enim damoatis Spiritibus vlla esset pœna: neque purgandis vllum solatium (quæ dici non debent) si se, quamuis in aliena persona, rebus viuētium interesse ignorarent. Atq; hoc de priori. 21.

Restat doceamus, vtrum, quando *autopropos* rebus viuētium intersunt & nostra norint: & se rebus viuētium interesse sciant. & cognoscant, quæ ipsorum nomine, vel gratia, ab Angelicis Spiritibus aguntur. 22.

Et quis

48
 23. Et quidē omnia hæc ex aliorū reuelatiōe ipsos cognoscere posse dubiū non est. Neq; enim deterior est ipsorum conditio, dum autoprofopos, quàm quando heteroprofopos viuentibus adsunt. Quocirca si hīc possunt, poterunt & ibi, Spirituum aliorum reuelatione, hæc cognoscere.

24. Sed vi sua num cognoscunt? Non vna responsione quæstioni propositæ potest satis fieri, quia non vnum quæritur, sed multa.

25. Primum igitur, si quando autoprofopos ad viuos redeunt, redire se non possunt ignorare. An ignorare possunt se de loco ad locū transire? aut esse, vbi reuera existunt? vbi agunt? vbi patiuntur? vbi tumultus excitant? vbi sunt molesti?

26. Sed tamen (quod secundo loco sit dictum) viuentium res, ad quas redeunt, non per se omnes intelligunt. Dum heteroprofopos adsunt nostra non intelligunt, propterea quòd rerum speciebus atq; simulachris careant; at iisdem etiam, quando autoprofopos præsentibus sunt, sunt destituti: & præterea plurima ipsorum possunt iis esse occulta.

27. Sic (quod tertio loco dictum volumus) nec intelligunt semper quacumq; ipsorum nomine Angelici Spiritus operantur. Varia illa sunt, quemadmodum Capite vigesimo quinto à nobis explicabitur. Et quædam quidem vi sua cognoscunt, quædam minimè: quæ tamen, vt plurimum Angelorum, qui ipsis quasi deseruiunt, habent reuelatione. Sed hæc ad Scholas magis pertinent.

C A P. XIII.

De causis & finibus, qui tam Deo, quàm Spiritibus & Spectris, in locis infestis, propositi sunt.

2. **C**ausæ & fines, ob quos loca à Spiritibus infesta sunt, vel ex Dei, vel ex Spirituum voluntate petendæ sunt. Hoc Capite, quid vel illi, vel his propositum sit inquirimus.

Quia verò Spirituum infestantium tria sunt genera; vtrum idem omnes quærant, an aliud illi explicandum erit.

3. Et quamuis res hæc non prorsus humanum ingenium superet, difficultatem tamen aliquam habet; propterea quòd Dei hic, hominumque atque Dæmonum voluntatis rationes, causasque scrutamur; quas cum per se intueri nequeamus, necesse est ex aliis coniectura assequamur. Ab humanis autem Spiritibus principium facimus. Horum